

عنوان مقاله:

کاروانسرای تخریب شده گدوک

محل انتشار:

همایش ملی کاروانسراهای ایران: گذشته، حال، آینده (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

خدیجه امامی - کارشناس ارشد پژوهشکده مردم شناسی، دکترای جامعه شناسی گروه های اجتماعی

خلاصه مقاله:

کاروانسراها از بناهای با ارزش ایران هستند که به دلایل مختلف همچون نظامی، سیاسی، مذهبی، تجاری و... شکل گرفته اند. در ایران زمین از گذشته های بسیار دور، آثار و مظاهری از اینگونه پناهگاه ها و استراحت گاه های بین راهی دیده می شود. در تمدن ایرانی، کاروانسرا تنها مرکز برای آسایش و امنیت کاروانیان نبوده، بلکه مهمترین ابزار ارتباطات و انتقال فرهنگ، روابط اجتماعی، تجاری و اقتصادی نیز محسوب می شد. تغییر و تحولات دوران معاصر، باعث از بین رفتن جایگاه و ارزشهای این بناهای ارزشمند شده است. فراموشی کاروانسراها سبب فرسودگی و متروک شدن آنها و پیرو آن، نابودی این بخش از معماری اصیل ایرانی گردیده است. در این مقاله کاروانسرای گدوک از جهت تاریخی، اقلیمی و کارکرد مورد مطالعه قرار گرفته است. هدف این مقاله معرفی این کاروانسرا به منظور بررسی امکان سنجی این اثر با ارزش، جهت احیا و ایجاد کاربری های جدید است. چراکه کارکردهای جدید در کاروانسراها باعث رونق، پویایی و فعال شدن آن به عنوان یک مجموعه گردشگری خواهد شد. در این مقاله با روش توصیفی و بررسی منابع موجود و مطالعات کتابخانه ای و میدانی، به کارکرد و جزئیات کاروانسرای گدوک توجه و راهکارهایی جهت احیای آنها پرداخته شده است. نتایج حاصل از تحقیق بیانگر این امر است که کاروانسراها علاوه بر اینکه محل استراحتگاه هیپین راهی بوده اند، در هر کدام از آنها فعالیتی خاص انجام میشده است، پس می توان کاربری های جدید و متفاوتی از قبیل رفاهی، اقامتی، فرهنگی و... را به کاروانسراها نسبت داد.

کلمات کلیدی:

کاروانسرا، گدوک، کاربری، مجموعه گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246170>

